

Tee peal ütles Meeta, meie läheme Hindrifuga sugu ees pool, teil on aega siis juttu aeada, — ära kardä Salme mo wend ei ole hunt, waid hea karu.

Läheme lahakesi palus Enno, mull on sulle mõnda südame peal böida, las Meeta Hindrifuga sugu eemalle, ka neil on midagi südame peal. Salme wärises, aga ta ei saanud siiski ära jooksta.

Armas Salme, ma teen lühidelt, ma tahan tulewat lüwel naist wõtta ja olen sind selleks tahtnud paluda, kuidä mötled selle kohta?

Enno, sina oled päris peremehe poeg, minä rentniti tütar, sinu wanemad saawad selle wastu olema.

Seda mitte koguni, sest nende soow on ka minu soow! aga sa pead, kuidä Meeta ütles, juba mõrsja olema!

See on Meeta mötte, ta tahtis sind sellega ärritada.

So, siis oled weel minu jagu üksi, las tahad siis mulle tulla?

Ma ei seisa sugugi selle wastu ütles Salme wärisewal healel.

Läheme siis ruttu neile järele, nemad peawad tunnis-tajad olema, et sa tänafest õhtust saadid minu mõrsja oled.

Meeta! hüidis Enno, pea sinni! Tulge tagasi.

Meeta ütles Hindrifulle: Juba need on üksteist leidnud nüüd kuisuwad meid abiks, — aga ei teagi, et juba meie enne seda teed tallame.

Ühe suure tamme alla jäiwad kõik seisma.

Mis teil wigä on, küsis Meeta?

Siin on minu tulewane mõrsja ütles Enno pühalikult, sa tead Meeta, et wanemad seda tänä weel kodu soowisid ja sina ka, Salme on minu ja ei kellegi muu enam.

See an wäga lõbus sinust, mo armas wend, kui Salme majasse tuleb, siis on Meeta tülikis seal ees, Saare Hindrif aga

Pea sinni Meeta, — hüidis Hindrif — Saare Hindrif wiib Meeta ära, tema on minu tulewane kandle heal, elage teie heaste ja lubage ka meil elada.

Salme pulmad peawad pea saama, minä tahan temaga ühe aasta koos elada, efs ole lõsi Enno?

Jah muidugi, kui isa lubab, las tulewat pühal.

Jah tulewat pühal, fargas Meeta, siis Salme oleme rõõmsad.

Ei meie sellega forda saa, ütles Salme, kes siis isale tüdrikuts jäeb?

Jäegu kes jäeb, pulmi ei peeta kümnet forda elus, waid üks ford ja Enno jäeb oma sõna juurde, kahe nädala järele on pulmad fargas Meeta ja meie pulmad tulewat suwel. Salme on minust aasta wanem, ta peab ka enne mast tanu alla saama.

Meie lähme weel tänä õhtu kõid Salme isa kallale ja teeme asja selgeks.

Läheme, ütles Meeta, minä olen esimene nina mees, Hindrif ka ja asi on tehtud.

III.

Minu jüda on tänä wäga rõõmus, ütles Jaani pere-naene oma mehele.

Minul ka isefugune tundmine, ma ooton Salmet iga filmovill kodu, ta läks Hansu Meetaga, see on ime elaw tulufene, kui mesilane, ei seisa kuskil.

Aga esimene hea südamega inimene ja wirt maja tallitaja.

Ega Salmegi wähem ole, aga ta on wiskalisema meelega.

Salme on hea laps, Wardi Widorik tahab teda naes-sets, las peame temole lubama.

Widorik on hea mees, aga parem oleks, et ta ise walitseb, seal majas ei ole suurt õnnistust, ühte pubku surewad lehmä ja hobused ka inimesed on aiged.

Aga Hansul on ilus koht ja weel päris, oh kui kena.

Hansu koht on kulda wäärt, aga ega Enno waeffe Salme peale waata, Enno on tark mõistlik mees, sest saab tulewane walla eest wedaja, on ime mõistlik.

Ta isa on teda selle peale kaswatanud, aga ime erkus on Meeta loomu sees.